

## АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

Справа № 33-671\2011 р.

Суддя в 1-й інстанції

Колодіна Л.В.

Категорія ст. 172-2 ч.1 КУпАП

Суддя в 2-й інстанції

Старовойт І.П.

### П О С Т А Н О В А

### І М ' Я М У К Р А І Н И

27 жовтня 2011 року

м. Запоріжжя

Суддя Апеляційного суду Запорізької області Старовойт І.П. за участю прокурора відділу нагляду за виконанням законодавства у сфері запобігання і протидії корупції та досудового слідства прокуратури Запорізької області Богдана С.І., особи, що притягується до адміністративної відповідальності ОСОБА\_2 та його захисника адвоката ОСОБА\_3,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі апеляційного суду Запорізької області протест Мелітопольського міжрайонного прокурора Запорізької області Сірого Р.В. на постанову Мелітопольського міськрайонного суду Запорізької області від 04 жовтня 2011 року про закриття провадження по справі про притягнення до адміністративної відповідальності ОСОБА\_2 за ст. 6 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» та за ч.1 ст. 172-2 КУпАП,

встановила:

Згідно протоколу про вчинення адміністративного корупційного правопорушення від 05.09.2011 р. ОСОБА\_2, займаючи посаду головного лікаря КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій» Запорізької обласної ради за рішенням № 1 від 26.05.2011 р. Запорізької обласної ради сьомої сесії шостого скликання, і будучи відповідно до п. «а» ч.2 ст.4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» суб'єктом відповідальності за корупційні правопорушення, як посадова особа юридичної особи публічного права, яка одержує заробітну плату за рахунок державного чи місцевого бюджету, неодноразово порушував встановлені законом обмеження щодо використання службових повноважень та пов'язаних з цим можливостей з одержанням за це неправомірної вигоди, що не перевищує п'яти неоподаткованих мінімумів доходів громадян при наступних обставинах.

Наказом головного лікаря КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій» Запорізької обласної ради № 6 /лс від 19.01.2009 р. ОСОБА\_4 була прийнята на посаду палатної медсестри у пульмонологічне відділення на підставі строкового договору тимчасово на період декретної відпустки основного працівника.

У липні 2011 р. ОСОБА\_4 звернулася до головного лікаря КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій» ОСОБА\_2 з проханням перевести її на постійну посаду палатної медичної сестри у гастропульмонологічне відділення.

ОСОБА\_2, використовуючи службові повноваження всупереч інтересам служби, запропонував ОСОБА\_4 передати йому 1000 грн. за вчинення дій з виданням відповідного наказу про призначення на посаду.

Приблизно у першій декаді липня 2011 р. ОСОБА\_4 у службовому кабінеті передала головному лікарю «Мелітопольського дитячого санаторію» ОСОБА\_2 в якості незаконної винагороди 1000 грн. за призначення на постійну посаду палатної медичної сестри у гастропульмонологічне відділення. Після незаконного отримання грошей наказом № 64-К від 14.07.2011 р. головного лікаря ОСОБА\_2 ОСОБА\_5 була переведена на постійну посаду палатної медичної сестри у гастропульмонологічне відділення з 27.07.2011 р.

З метою приховання факту незаконного отримання даної неправомірної вигоди ОСОБА\_5 за вказівкою головного лікаря ОСОБА\_2 у службовому кабінеті останнього написала письмову заяву щодо прийняття вищевказаних грошей, начебто, в якості благодійного внеску до товариства Червоного Хреста.

Однак, отримані від ОСОБА\_5 гроші у сумі 1000 грн. ОСОБА\_2 до відомості обліку благодійних внесків не вніс, а звернув на свою користь.

Крім того, 26.08.2011 р. у службовому кабінеті головний лікар КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій» ОСОБА\_2 змусив медичну палатну сестру гастропульмонологічного відділення ОСОБА\_5 написати письмову заяву про звільнення з роботи за власним бажанням без зазначення дати звільнення, звинувативши останню в неналежному виконанні службових обов'язків. Одержавши вказану заяву, ОСОБА\_2, використовуючи службові повноваження всупереч інтересам служби, запропонував ОСОБА\_5 не пізніше 29.08.2011 р. передати йому в якості винагороди 700 грн. за право залишитись на займаній посаді.

29 серпня 2011 року приблизно об 11 годині ОСОБА\_5, виконуючи незаконні вимоги ОСОБА\_2, у службовому кабінеті передала головному лікарю КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій» ОСОБА\_2 в якості незаконної винагороди 700 грн. за право залишитись на займаній посаді.

Після отримання грошей, ОСОБА\_2 у присутності ОСОБА\_5 знищив (розірвав) раніше написану ОСОБА\_5 заяву про звільнення з роботи.

З метою приховання факту незаконного отримання даної неправомірної вигоди ОСОБА\_5 за вказівкою головного лікаря ОСОБА\_2 у службовому кабінеті останнього написала письмову заяву про прийняття вищевказаних грошей, начебто, в якості благодійного внеску до товариства Червоного Хреста.

Після отримання грошей, ОСОБА\_2 був затриманий працівниками ДСБЕЗ Мелітопольського МВ ГУМВС України в Запорізькій області на місці вчинення правопорушення.

Закриваючи провадження по даній адміністративній справі суд першої інстанції послався на те, що свідчення ОСОБА\_5 є недостовірними, оскільки вона має інтерес у справі в зв'язку з тим, що ОСОБА\_2 було виявлено її недбале ставлення до роботи щодо ОСОБА\_7 при чергуванні в ніч з 23 на 24 серпня 2011 р., що могло призвести до її звільнення з роботи.

В протесті прокурор вважає зазначену постанову суду незаконною в зв'язку з істотним порушенням норм процесуального права та невідповідністю висновків суду фактичним обставинам справи, вважає, що суд безпідставно, в супереч встановленим доказам, визнав достовірними пояснення ОСОБА\_2, а пояснення ОСОБА\_5 –недостовірними. Просить постанову суду скасувати та винести нову постанову.

Заслухав прокурора Богдана С.І., який підтримав доводи протесту і вважає, що постанову підлягає скасуванню, а ОСОБА\_2 –притягненню до адміністративної відповідальності за ч.1 ст.172-2 КУпАП; пояснення ОСОБА\_2 та його захисника ОСОБА\_3, які заперечують проти протесту, перевіривши матеріали адміністративної справи та доводи протесту, вважаю протест не підлягаючим задоволенню з наступних підстав.

Рішенням № 1 від 26.05.2011 р. Запорізької обласної ради сьомої сесії шостого скликання ОСОБА\_2 призначено головним лікарем КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій»Запорізької обласної ради (а.с.31-32).

Згідно пояснень ОСОБА\_5 в санаторії вона працювала на тимчасовій роботі на час декретної відпустки медсестри. В зв'язку зі звільненням медсестри гастропульмонологічного відділення в липні 2011 року вона звернулася до головного лікаря ОСОБА\_2 про переведення її на постійну роботу. За переведення ОСОБА\_2 вимагав у неї 1000 грн., які вона збрала і в середині липня передала йому. Однак, ОСОБА\_2 оформив їх як благодійний внесок у фонд Червоного Хреста, про що вона написала заяву. Куди пішли ці гроші - їй невідомо. 27.07.2011 р. вона була призначена на посаду медсестри гастропульмонологічного відділення.

В біля часу ночі з 23 на 24 серпня під час її чергування у відділенні дитині ОСОБА\_7 стало зле, але ніяких ознак отруєння в неї не було, тому вона поклала дитину спати, а зранку при зміні чергування вона зробила необхідні записи та поїхала додому. 25 серпня її викликала старша медсестра Христова та за її пропозицією вона написала пояснення з приводу ОСОБА\_7. Наступного дня її викликав ОСОБА\_2 та в кабінеті став на неї кричати та звинувачувати у недбалому ставленні до хворої дитини, а також неповідомлення лікаря про стан здоров'я дитини, вимагаючи при цьому написати заяву про звільнення за власним бажанням. В приймальні головного лікаря вона написала заяву та передала її ОСОБА\_2, який запропонував їй можливість забрати цю заяву за 700 грн. 29.08.2011 р. вона написала заяву у міліцію, де їй надали диктофон, помітили гроші, і вона поїхала до санаторію, щоб надати ОСОБА\_2 хабара.

В той же день біля 11 год. вона зайшла до ОСОБА\_2 і сказала, що принесла гроші. Він надав їй лист папіру та зразок заяви про благодійний внесок. Вона заповнила заяву та поклала на неї гроші. ОСОБА\_2 дістав зі столу її заяву про звільнення та розірвав її. Після цього вона вийшла з кабінету, а через деякий час до ОСОБА\_2 зайшли працівники міліції.

29.08.2011 р. ОСОБА\_5 звернулася з усною заявою до оперуповноваженого СГСБЕП Мелітопольського ГВ ГУМВС України в Запорізькій області ОСОБА\_9 про вимагання головним лікарем КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій»ОСОБА\_2 хабара у розмірі 700 грн. за те, щоб вона залишилася на роботі (а.с. 8).

Згідно протоколу від 29.08.2011 р. в присутності понятих ОСОБА\_10 і ОСОБА\_11 ОСОБА\_5 було надано 7 купюр по 100 грн. номера яких було переписано (а.с.11-12).

При огляді кабінету головного лікаря КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій» ОСОБА\_2 оперуповноваженим Мелітопольського ГВ ГУМВС України в Запорізькій області в присутності вказаних понять було виявлено та вилучено 700 грн. з номерами купюр, які було надано ОСОБА\_5; заява ОСОБА\_5 на ім'я ОСОБА\_2 про внесення до товариства Червоного Хреста на благодійництво 700 грн. без вказівки даних від кого внесок, розірвана заява ОСОБА\_5 про звільнення (а.с. 13, 14).

Згідно пояснень ОСОБА\_2 після призначення виконуючим обов'язки головного лікаря він, ознайомившись з документацією, в зв'язку зі зменшенням об'ємів бюджетного фінансування та необхідністю притягнення коштів з інших джерел для забезпечення діяльності санаторію 04.04.2011 р. уклав з Запорізькою обласною організацією Товариства Червоного Хреста договір з повною матеріальною відповідальністю за передані йому благодійні внески, марки, та їх збір і здачу у касу товариства.

29.04.2011 р. загальними зборами трудового колективу санаторія був створений первинний осередок організації Товариства Червоного Хреста, його обрали головою первинної організації, також було обрано ревізійну комісію та скарбника. На цих зборах була зазначена необхідність залучення усіма членами первинного осередку добровільних благодійних внесків чи пожертвувань. Більшість таких пожертвувань чи благодійних внесків надходила від батьків дітей, які проходили курси реабілітації в санаторії, підприємців, меценатів, працівників. Частіше цих осіб приводили члени осередка - працівники санаторію.

За встановленою практикою він приймав заяви від осіб, які добровільно робили внески, потім вносив дані особи та розмір внеску у відомості, які разом з коштами відвозив до бухгалтерії обласної організації Товариства Червоного Хреста та отримував приходний касовий ордер.

Ще в кінці червня 2011 року ОСОБА\_5 неодноразово зверталася до нього про можливість внесення її знайомим підприємцем благодійного внеску в Червоний Хрест, він роз'яснив їй порядок внесення пожертвувань. Після цього до подій кінця серпня ОСОБА\_5 з цього приводу до нього не зверталась.

Рекомендаціями по переводу з одного відділення в інше молодшого медперсоналу займаються завідувачі відділеннями, старші та головна медсестри, фактично яким на підставі п.4.3. Посадової інструкції він і делегував ці повноваження, про що і вказується в п.12 Посадової інструкції палатної медичної сестри. На підставі цього він виносить накази. Ніяких коштів за це він ніколи не від кого не отримував.

ОСОБА\_5 була призначена на постійну посаду палатної медичної сестри гастропульмонологічного відділення на законних підставах за рекомендаціями завідувачого відділенням, старшої та головної медсестри, без одержання ним якихось коштів від неї.

24.08.2011 р. від лікаря ОСОБА\_12 він дізнався, що в нічний час 11-річній ОСОБА\_7 було зле, і ніяка допомога черговою сестрою ОСОБА\_5 їй не надавалась, ніхто з лікарів про це не повідомлявся, тобто ОСОБА\_5 було грубо порушено обов'язки палатної медсестри. Згідно обов'язків палатної медсестри, до яких входить і виконання призначень лікаря, відслідкування стану дітей на предмет гострих захворювань в нічну годину, як то висока температура, гостра біль, блювота та інші, ОСОБА\_5 повинна була повідомити про це лікаря, який проводить лікування, чи повідомити головного лікаря за

номерама телефонів, які є на варті. Вранці мати дитини забрала її та поклала до інфекційного відділення. Здавши чергування, ОСОБА\_5 поїхала додому.

25.08.2011 року після перевірки та прийняття пояснень від ОСОБА\_5, яка грубо порушила свої обов'язки, він запропонував їй написати заяву про звільнення. На його пропозицію ОСОБА\_5 вийшла до приймальні, де написала заяву про звільнення за власним бажанням, в якій не вказала дату звільнення. Він зрозумів, що ОСОБА\_5 навмисно не написала заяву за встановленою законом формою, щоб мати можливість в подальшому відмовитися від неї. Однак, в зв'язку з тим, що в нього не було результатів аналізів та даних про стан здоров'я дитини ОСОБА\_7 з інфекційного відділення, він рішення про звільнення ОСОБА\_5 не приймав та від роботи її не відстороняв.

В цей же день ввечері до нього приходив дідусь ОСОБА\_5, учасник бойових дій, який розповів про скрутне сімейне становище своєї онуки, просив її не звільняти, на що він пообіцяв об'єктивно розібратися і при можливості її не звільняти.

29.08.2011 року йому вже було відомо про задовільний стан дитини, і після отримання результатів бактеріологічних досліджень він планував провести службову нараду за участю головної сестри санаторію, старшої сестри відділення, лікарів, з метою професійного розбору випадку захворювання дитини - ОСОБА\_7, підготовки відповідного наказу по закладу, а також колегіального прийняття рішення відносно дисциплінарного стягнення до медичної сестри ОСОБА\_5, про що свідчать письмові пояснення старшої сестри відділення ОСОБА\_8 та медсестри ОСОБА\_5

Близько об 11 годині він знаходився в робочому кабінеті, коли без виклику прийшла ОСОБА\_5 та поклала на стіл кілька купюр по 100 грн., вказавши, що вона принесла гроші. Пам'ятаючи їх попередню розмову в червні 2011 року про можливість внесення благодійного внеску і розуміючи її дії як передачу добровільного пожертвування у Фонд Товариства Червоного Хреста від її знайомого підприємця, він надав їй зразок заяви про прийняття 700 грн. у якості благодійного внеску. Написану заяву ОСОБА\_5 поклала під гроші, залишивши їх на столі. Після цього ОСОБА\_5 звернулась з проханням повернути їй заяву про звільнення за власним бажанням. Вважаючи ОСОБА\_5 юридично обізнаною та можливою на провокацію, бо в заяві ОСОБА\_5 немає дати звільнення, він порвав заяву у присутності ОСОБА\_5, при цьому, щоб розрядити обстановку, висловив кілька жартів, які зрозуміло він не збирався виконувати.

Після того, як вийшла ОСОБА\_5, він, взявши заяву та додані до неї гроші, побачив, що заява не зовсім відповідає наданому їй зразку, щоб було можливо внести ці гроші до відомості як благодійний внесок. Не маючи часу, він збирався пізніше викликати ОСОБА\_5 для належного оформлення заяви та внесення даних про це в відомості товариства Червоного Хреста, коли до кабінету ввійшли працівники міліції з понятими, включили відеозапис, та почали проводити його усне опитування та огляд кабінету. З вказаними діями він був повністю не згоден, бо ніяких незаконних дій він не робив. Його діяльність, як голови первинного осередку Товариства Червоного Хреста, з приводу отримання, перерахунку та подальшого використання благодійних внесків перевірялась ревізійною комісією 18.07.2011 р. і ніяких порушень не виявила. Обраний зборами скарбник ОСОБА\_13 відмовилась бути матеріально-відповідальною особою, тому збором благодійних внесків змушений був займатися він. Дії ОСОБА\_5 він розцінює як заздалегідь підготовлену провокацію з метою уникнення відповідальності за порушення своїх посадових обов'язків та недбалого ставлення до життя та здоров'я дітей.

Згідно договору про співпрацю від 04.04.2011 р. між Запорізькою обласною організацією Товариства Червоного Хреста та КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій» Запорізької обласної ради в особі головного лікаря ОСОБА\_2 його укладено з метою поліпшення медичного обслуговування соціально незахищених верств населення та забезпечення медикаментами, надання гуманітарної допомоги КЗ (а.с.25-26).

Договором про майнову відповідальність на ОСОБА\_2 покладено повну матеріальну відповідальність за передані йому благодійні внески, марки Червоного Хреста, збір і здачу благодійних і членських внесків у касу обласної організації Товариства Червоного Хреста (а.с.27).

Згідно протоколу від 29.04.2011 р. загальних зборів трудового колективу КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій» Запорізької обласної ради в КЗ було створено первинний осередок організації Товариства Червоного Хреста, головою якого обрано ОСОБА\_2, обрано склад ревізійної комісії та скарбника (а.с.28-30).

При перевірці первинного осередку Товариства Червоного Хреста КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій» ревізійною комісією фінансових порушень з боку ОСОБА\_2 не встановлено (а.с. 49).

Із пояснень головного бухгалтера КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій» ОСОБА\_14 вбачається, що їй відомо про щомісячне заповнення ОСОБА\_2 відомостей на благодійницькі кошти та перерахування їх до обласної організації товариства «Червоного Хреста», приблизно 2000 грн щомісячно (а.с.51).

Із пояснень заступника голови обласної організації Товариства Червоного Хреста ОСОБА\_15 вбачається, що порядок приймання, зберігання та доставка грошей, внесених як благодійні внески у фонд Червоного Хреста, не регламентовані і віднесені до компетенції та на власний розсуд матеріально-відповідальної особи, якою є ОСОБА\_2 (а.с.63).

Згідно відомостей обліку благодійницьких внесків та квитанцій до прибуткового касового ордеру ОСОБА\_2 за період з травня по серпень 2011 р. було зібрано та здано до Товариства Червоного Хреста 7420 грн. (а.с.72-80).

Згідно посадової інструкції палатної медичної сестри гастропульмонологічного відділення КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій» вона повинна негайно повідомляти лікаря про ускладнення стану здоров'я пацієнта (а.с.41-46).

Приймаючи до уваги, що заява ОСОБА\_5 про вимагання у неї хабара ОСОБА\_2 надійшла до органу дізнання 29.08.2011 р. (а.с.8-9), тобто після скоєння нею порушення посадової інструкції палатної медичної сестри гастропульмонологічного відділення КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій», тобто неповідомлення нею лікаря про ускладнення в стані здоров'я ОСОБА\_7 в ніч з 23 на 24 серпня 2011 р., суд обґрунтовано прийшов до висновку про наявність між нею і директором ОСОБА\_2 неприязних стосунків, викликаних тим, що ОСОБА\_2 запропонував ОСОБА\_5 написати заяву по звільненню за власним бажанням.

Твердження ОСОБА\_5 про передачу нею 1000 грн. ОСОБА\_2 за перевод її на постійну роботу палатною медсестрою гастропульмонологічного відділення КЗ «Мелітопольський дитячий санаторій» у першій декаді липня 2011 р., нічим, крім її пояснень, та пояснень її чоловіка ОСОБА\_16, які суд обґрунтовано не визнав

доказом по справі, не підтверджено, тому посилення в протоколі про адмінправопорушення на те, що ОСОБА\_2 не вніс до відомості обліку благодійних внесків товариства Червоного Хреста, а звернув на свою користь вказані 1000 грн., є необґрунтованим.

Приймаючи до уваги, що ОСОБА\_5 було написано заяву про внесення 700 грн. в фонд товариства Червоного Хреста, що не заперечує і сама ОСОБА\_5, що вказана сума грошей була вилучена разом з її заявою в кабінеті ОСОБА\_2 через незначний час після передачі грошей та написання заяви, доводи ОСОБА\_2 про те, що він не встиг оформити належним чином, неможливо спростувати, а всі сумніви по загальному принципу повинні враховуватись на користь особи, що притягується до адміністративної відповідальності, тому підстав для скасування даної постанови не вбачається.

Керуючись ст.ст.293, 294 КУпАП,

постановила:

Протест прокурора залишити без задоволення,

постанову Мелітопольського міськрайонного суду Запорізької області від 04.10.2011 р. про закриття адміністративного провадження про притягнення до адміністративної відповідальності ОСОБА\_2 за ч.1 ст.172-2 КУпАП - без змін.

Постанова апеляційного суду вступає в законну силу негайно після її винесення, є остаточною і оскарженню не підлягає.

Суддя Апеляційного суду

Запорізької області

підпис

І.П. Старовойт

З оригіналом згідно

суддя Старовойт І.П.